

อนุสาสนีปาฏิหาริย์แห่งองค์พ่อแม่ครูอาจารย์

หลวงพ่อกัณหา สุขกาโม

วัดป่าทรัพย์ทวีธรรมาราม ตำบลวังหมี่ อำเภอน้ำเขียว จ.นครราชสีมา

วันนี้เป็นวันศุกร์ที่ ๑๖ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๖๘ ของศาสนาพุทธ
คริสต์ศักราช ๒๐๒๕ ของศาสนาคริสต์ ฮิจเราะห์ศักราช ๑๔๔๖ ของศาสนาอิสลาม

วันนี้เป็นวันสุดท้ายของ อบต.หนองบัวน้อย อ.สีคิ้ว จ.นครราชสีมา ที่พากันมา
ประพฤติมาปฏิบัติธรรม เพื่อจะได้รู้จะได้เข้าใจในหลักการอุดมการณ์
แล้วก็เพื่อจะเข้าถึงอุดมธรรม

มนุษย์เราคือผู้ที่ประเสริฐ อายุขัยของมนุษย์เรานี้มันอยู่ได้ร่วม ๆ ศตวรรษหนึ่ง
ศตวรรษหนึ่งคือร้อยปี ถ้าเราทำดี ๆ พัฒนาทั้งวิทยาศาสตร์พัฒนาทั้งใจมันอยู่ได้
มากกว่าร้อยปีนะ

การประพฤติการปฏิบัติให้ทุกท่านทุกคนพากันเข้าใจ ไม่ได้ไปเน้นที่ใคร เน้นที่เรา
สมณะที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ นี่มันไม่ได้อยู่ที่ใคร มันอยู่ที่เรา อยู่ที่ข้าราชการนักการเมือง
พ่อค้าประชาชนอยู่ที่นักบวชอยู่ที่ตัวเรานี่แหละ

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ เราทั้งหลายจะไม่ได้พากันทำอะไรตามใจตามความรู้สึก
ความรู้สึกมันคือความชอบความไม่ชอบอันนี้เรียกว่าความรู้สึก ความชอบไม่ชอบนี้
มันเป็นสัญชาตญาณที่เป็นนิติบุคคลตัวตน นี่เป็นการเวียนว่ายตายเกิดในสังสารวัฏ
มันเป็นวงจรแห่งความไม่รู้ไม่เข้าใจ ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านบอกว่า

พวกเธอทั้งหลายจงพากันประพาศิพรหมจรรย์เถิด พรหมจรรย์ก็หมายถึงตัวเรา
นี้แหละ เพราะเราทุกคนปฏิบัติแทนกันไม่ได้ ต่างคนก็ต่างปฏิบัติเอาเอง ด้วยความรู้
ความเข้าใจ

ถ้าเรามีปิตีมีความสุขมีเอกัคคตาในการประพาศิการปฏิบัติ มันก็มีความสุขทุก
อยู่แล้ว เพราะว่ามันมีปิตีมีความสุขมีเอกัคคตา

เราทั้งหลายต้องพากันรู้เข้าใจนะ เพื่อเป็นหลักการเป็นอุตมการแล้วก็อุตมธรรม
ไม่ต้องเอาอุตมหลงเหมือนแต่ก่อนนะ แต่ก่อนมันอุตมแห่งความหลง ไม่ใช่อุตมธรรม

โลกนี้เค้าถึงพัฒนาทางวิทยาศาสตร์ เพราะวิทยาศาสตร์มันเป็นเหตุเป็นผล
เพราะสิ่งนี้มีสิ่งต่อไปมันถึงมี แล้วก็พัฒนาใจไม่ให้หลงตามสิ่งแวดล้อม มันต้องมี
หลักการ มีอุตมการณ์อุตมธรรมอย่างนี้แหละ

อย่างเราเป็นข้าราชการก็ต้องเอาหลักการเอาอุตมธรรมอย่างนี้ ไม่ใช่อุตม
ความหลงอุตมตัวตนนะ

เราทั้งหลายให้รู้ไว้ว่าเราทั้งหลายคือผู้ที่ประเสริฐต้องพากันเอาธรรมนำชีวิต
อย่าไปเสียเวลาเอานิติบุคคลตัวตนนำชีวิต เอาตัวตนนำชีวิตมันไม่ถูกต้อง
ความไม่ถูกต้องมันคือทุจริต ใครเอาตัวตนนำชีวิตเค้าเรียกว่าทุจริตทั้งนั้น

จะเป็นข้าราชการก็ข้าราชการทุจริต จะเป็นนักการเมืองก็นักการเมืองทุจริต
จะเป็นนักบวชก็นักบวชทุจริต จะเป็นพ่อค้าประชาชนก็ทุจริตทั้งนั้นแหละ

ตัวตนนั้นถึงพังทลายเหมือนตึก สตง. นี้แหละ ตัวตนนี้มันพังทลาย
เหมือนตึก สตง.

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ เราทั้งหลายจะได้ปรับปรุงแก้ไขประเพณีปฏิบัติที่ตัวเรา
อย่าไปโง่งมงายเอาความหลงเอาไสยศาสตร์นำชีวิต

ไสยศาสตร์หมายถึงความหลงมันเป็นภาษาบาลี แต่ถ้าแปลเป็นภาษาไทย
คือความหลง ที่เค้าชอบพูดส่ายมูส่ายหลงส่ายไสยศาสตร์เอาความไม่รู้ไม่เข้าใจนำชีวิต
เอาความรู้สึกที่มันเป็นนิติบุคคลตัวตน

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านบอกว่าต้องรู้เข้าใจ เพราะสิ่งเหล่านี้
ถ้าเราไม่รู้ไม่เข้าใจมันจะทำให้เราเวียนว่ายตายเกิดนะ มันจะไปตามสิ่งแวดล้อม
ไปตามผัสสะ เพราะเรามีตามันก็ต้องมีรูป เรามีหูก็มีเสียง มีจมูกก็มีกลิ่น มีลิ้นก็มีรส
มีกายก็มีสัมผัส มีใจก็มีจิตมีอารมณ์

เราต้องรู้เข้าใจ เราทั้งหลายจะไม่ได้ไปตามสิ่งแวดล้อม เราต้องมีหลักการอย่างนี้
แล้วก็มีอุดมการณ์เอาอุดมธรรม อุดมสมบูรณ์ด้วยฉันทะความพอใจ มีปิตีมีความสุข
มีเอกัคคตาในกาประพฤติกการปฏิบัติ เพื่อให้สมบูรณ์ทั้งกายวาจาภิรียามารยาท
ทั้งอาชีวะ เพื่อเอาธรรมนำชีวิตเอาธรรมนุญนำชีวิต

เราทั้งหลายมาประพฤติมาปฏิบัติ เข้าใจหลักการ เพราะเราเอาตัวตนเป็นที่ตั้ง
มันแก้ปัญหไม่ได้ ตัวตนนั้นแหละมันแก้ปัญหไม่ได้ ตัวตนนั้นแหละมันพังทลาย
เหมือนตึก สตง. ให้รู้เข้าใจ

อย่าปริวิตกกังวลว่าทำอะไรเราจะแก้คนอื่นได้ คนอื่นนะเราไม่ต้องไปแก้เขา

พระพุทธเจ้าก็เป็นเพียงแต่บอกให้รู้ พระอรหันต์ผู้ฟังธรรมจากพระพุทธเจ้า
ท่านเป็นพระอรหันต์ท่านก็บอกให้รู้

เราเพียงแต่บอกให้รู้ ถ้าเค้าไม่เอา ก็ให้เอาเหมือนพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
มหาภูมิพลอดุลยเดชที่ท่านตรัสไว้ว่า “ช่างหัวเผือกช่างหัวมัน”

เราต้องรู้เข้าใจเราอย่าไปทุกข์กับใคร เราต้องรู้หลักการที่พระบาทสมเด็จพระ
พระเจ้าอยู่หัวมหาภูมิพลอดุลยเดชท่านบอกว่าช่างหัวเผือกช่างหัวมัน

เราต้องมาปฏิบัติที่เรานี้แหละ เราถึงจะเป็นข้าราชการเป็นนักการเมือง
เราถึงจะเป็นพ่อแบบแม่พิมพ์ กายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีพที่สำรวมในปาฏิโมกข์
สำรวมในศีล สำรวมในตาหุจมุกลั่นกายใจก็แน่นมาที่เรานี้แหละ

ให้พากันมีปิติมีความสุขในการประพฤติการปฏิบัติ เพราะในชีวิตประจำวัน
ของเรามันจะไม่ได้มีความทุกข์

เราอย่าเอาตัวตนเป็นที่ตั้ง อย่าไปทำงานเพื่อความหลงเรียนเพื่อความหลง
เป็นข้าราชการนักการเมืองเพื่อความหลง

ให้ถือว่าพอกันทีความไม่ถูกต้อง เราจะประพฤติปฏิบัติให้มันติดต่อต่อเนื่องกัน
ด้วยความรู้ความเข้าใจ เอาความถูกต้องนำชีวิต

ถ้าเรามาแก้ที่เรานี้ ชีวิตของเรานี้มันถึงจะเป็นแอร์คอนดิชันเคลื่อนที่ เดินไป
ทางไหนก็มีแต่ความสงบมีแต่ความเย็นอกเย็นใจ กายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีพ
มันจะเป็นพระนิพพานเป็นความสงบเป็นปัญญาอย่างนี้

อย่าลืมนะพระนิพพานนี่คือบ้านของเราละ ความหลงไม่ใช่บ้านของเรา
ความหลงนี่มันคือคนไม่มีบ้าน ภาษาฝรั่งเค้าเรียกว่าคนโฮมเลสคนไม่มีบ้าน
เดี๋ยวนี้เราอยู่ในระดับมีบ้านเคหะสถานส่วนทางสรีระร่างกายนะ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านบอกว่าให้เรามีบ้านทั้งกายมีบ้านทั้งวาจา
บ้านทั้งกิริยามารยาทบ้านทั้งอาชีพบ้านของใจ

เราต้องรู้ว่าความถูกต้องพระนิพพานคือบ้านของเรานะ ต้องรู้เข้าใจ
ในการประพฤติการปฏิบัติ เราอย่าไปชักช้าเสียเวลา ปรับตัวเข้าหาความถูกต้อง
ปรับตัวเข้าหาพระธรรมพระวินัยปรับตัวเข้าหาเวลา

ธรรมบุญรัฐธรรมบุญเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมาก เราซื้อเสียงมาซื้อคะแนนมา
เพื่อมาสนองความหลงนี้ไม่ได้นะ

ผู้ที่ถือศาสนาพุทธก็ให้อาหลักการของพระพุทธเจ้า ผู้ที่ถือศาสนาคริสต์ก็ให้อา
หลักการของพระเยซู ผู้ที่ถือศาสนาอิสลามก็ให้อาหลักการของพระอัลเลาะห์

พระศาสนาคือธรรมะ มายกเลิกตัวตน มายกเลิกความหลง มายกเลิกคอร์รัปชั่น
มายกเลิกอบายมุขอบายภูมิ ให้เราเข้าใจ

เราอย่าไปซื้อเสียงมาซื้อคะแนนมาเพื่อพัฒนาความหลงให้เจริญก้าวหน้า
ให้รู้เข้าใจ อย่าไปง้ออย่าไปหลงมกมาย เอาเหมือนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ท่านตรัสว่า เรารู้เข้าใจในการเวียนว่ายตายเกิด

พูดถึงรูปมันก็ไม่จบหรอกเพราะเรามีตาก็มีรูป เรามีหูก็มีเสียงมันไม่จบ เรามีจมูก
ก็มีกลิ่น เรามีลิ้นก็มีรส เรามีกายก็มีสัมผัส เรามีใจก็มีการรู้สึกนึกคิด เราต้องรู้เข้าใจว่า
มันไม่จบ

เราต้องรู้เข้าใจ ต้องเห็นภัยในวัฏกสงสาร อย่าพากันเพลิดเพลिनอย่าพากัน
ประมาท ถึงทุกสิ่งทุกอย่างมันจะแชบมันจะล้ำมันจะนัวมันจะหรรอยก็ช่างหัวมัน

เราต้องรู้เข้าใจอย่าไปงมงาย ยินดียินร้ายอยู่นั้นแหละ ความยินดียินร้ายมันก็เป็น
นิติบุคคลตัวตน ของสองอย่างมันก็คืออันเดียวกันนี่แหละ มันคือตัวตน

เราทั้งหลายอย่าเอาความหลงนำชีวิต อย่าเอากามนำชีวิต กามก็คือความหลง
อย่าเอาพยาบาทนำชีวิต พยาบาทคือความหลง

เราต้องรู้เข้าใจ ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสว่าเรารู้จักเจ้าเสียแล้ว
เจ้าจะทำบ้านทำเรือนสร้างวิภวสงสารให้เราไม่ได้อีกต่อไป

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ

ท่านตรัสรู้ก็วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ ประสูติก็วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ เสด็จดับขันธปรินิพพาน
ก็วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำ แสดงธรรมจักรกัปปวัตตสูตรก็วันเพ็ญ ๑๕ ค่ำมันเป็นความพอเพียง
เป็นความพอดี แล้วก็เดือน ๖ ก็คือตาहुจมุมกลืนกายใจ รู้จักกายตนะภายนอกภายใน
มันสัมผัสกัน

โอ้... รู้จักข้อวัตรข้อปฏิบัติ รู้จักเจ้าเสียแล้ว เราจะไปไม่ตามสิ่งแวดล้อม
ถึงจะมีพระนิพพานบ้านของเราด้วยความรู้ความเข้าใจก็ประพฤติดุปฏิบัติในปัจจุบัน
เพราะอดีตมันผ่านมาแล้วเกษียณแล้วมันก็ปฏิบัติไม่ได้ อนาคตอยู่ไกลโน้นนนน
อนาคตก็มาไม่ถึง ปัจจุบันถึงเป็นพื้นเป็นฐานในการประพฤติดุการปฏิบัติ
การประพฤติดุการปฏิบัติปัจจุบันถึงเป็นวาระสำคัญ สำคัญทั้งกายวาจาใจกิริยามารยาท
อาชีวะ เป็นวาระสำคัญแห่งชาติถือว่าเป็นเรื่องใหญ่

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงบอกพวกเราทั้งหลายว่า พวกเราทั้งหลาย
อย่าไปประมาทนะ ต้องตั้งอยู่ในความไม่ประมาท เดียวจะทำให้เราเสียกาลเสียเวลา

เราต้องรู้จักวาระของการประพาศิการปฏิบัติเราจะได้มีหลักการมีอุดมการณ์
อุดมธรรม ชีวิตของเราจะเป็นธรรมเป็นปัจจุบันธรรม การประพาศิการปฏิบัติของเรา
จะติดต่อกันต่อเนื่อง

คำว่าติดต่อกันต่อเนื่องคือไม่ไปตามสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากตาหูจมูกลิ้นกายใจเรียกว่า
ตรัสรู้เดือน ๖ อย่างนี้

เดือน ๖ ฝนมันตกอย่างนี้ ประเทศไทยเดือน ๖ ฝนมันตก มันปรากฏทางตาหู
จมูกลิ้นกายใจ มันไปตามสิ่งแวดล้อม มันจะเป็นศีลเป็นสมาธิเป็นปัญญา

เราทั้งหลาย นักการเมืองทั้งหลาย ข้าราชการทั้งหลาย พ่อค้าประชาชนทั้งหลาย
นักบวชทั้งหลายต้องรู้ในการประพาศิการปฏิบัติ เราจะได้รู้ว่าพวกเราเกิดมาทำไม
เกิดมาเพื่อความหลงเผลอ เกิดมาเพื่อมาสร้างความดีที่ประกอบด้วยปัญญา
เพื่อเอาธรรมนำชีวิตเอาธรรมนำชีวิต ช่างหัวมัน

เราคิดดูดี ๆ นะ คนรวยเป็นมหาเศรษฐีของโลกถ้าเอาตัวตนเป็นที่ตั้ง
มันก็มีทุกข์ คนจนเอาตัวตนเป็นที่ตั้งมีความซึ้งใจซึ้งใจร้านเอาความรู้สึกนำชีวิต
ไม่เสียสละเอาความรู้สึกนำชีวิต

สรุปแล้วคนจนกับคนรวยถ้ามีตัวมีตนมันก็ทุกข์พอ ๆ กันนี้แหละ

เราทั้งหลายรู้เข้าใจในการประพาศิการปฏิบัติ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ถึงตรัสว่าผู้ที่เป็นมหาเศรษฐีแห่งความหลง มหาเศรษฐีทางวัตถุก็ยังไม่มีความสุข
ไม่มีความสุขเท่ากับพระโสดาบันที่เค้าไม่มีวัตถุ สู้เค้าไม่ได้

ต้องรู้เข้าใจว่าความทุกข์ที่แท้จริงนั้นอยู่ที่เราเข้าถึงความพอเพียงเพียงพอ เข้าถึงความพอดี มันต้องพอดี มันไม่มากไม่น้อย มันจะได้เจ็กกัน ไม่ขาดดุลรายรับ รายจ่าย มันจะเป็นความสงบเป็นปัญญาให้เข้าใจอย่างนี้

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ เราทั้งหลายจะได้รู้จักการประพฤติการปฏิบัติ พากันเน้นที่ปัจจุบันนี้แหละทำงานก็มีความสุขในการทำงาน การเรียนหนังสือ ก็มีความสุขในการเรียนหนังสือ มีความสุขในการมีกิจกรรมารยาทอย่างนี้

เราก็ทำดี ๆ ให้มันได้สมบูรณ์ด้วย อันนี้มันถูกต้องเราก็ต้องทำดี ๆ กายวาจา กิริยามารยาทอาชีวะที่ไม่เอาความสุขเอาความหลงจากการเบียดเบียนคนอื่น เอาของคนอื่น

เราต้องรู้เข้าใจเรื่องความดับทุกข์นะ เราทั้งหลายถึงจะได้เป็นแม่แบบพ่อพิมพ์ เราก็จะได้โอเคกับตัวเอง คนอื่นก็จะได้ออเค ลูกหลานก็จะไม่ได้มาเถียงเรา ประชาชนทั้งหลายเค้าจะไม่ได้ออกมาเดินขบวน เพราะการเดินขบวนมันไม่มี งบประมาณ มีความทุกข์ด้วยประการทั้งหลายทั้งปวง ให้เรารู้เข้าใจ

เราต้องเอาความถูกต้องเป็นหลัก เอาธรรมนุญเป็นหลัก เอาพระรัตนตรัย ด้วยความรู้ความเข้าใจที่เป็นกายวาจา กิริยามารยาทเป็นอาชีวะที่มันถูกต้องเป็นหลัก อย่าเอาความรู้สึก เอาความชอบไม่ชอบเป็นหลัก เราต้องรู้เข้าใจชอบก็ช่างหัวมัน ไม่ชอบก็ช่างหัวเผือกอย่างนี้แหละ เข้าถึงความพอเพียงเข้าถึงความพอดีต้องรู้เข้าใจ หลักการอุดมการณ์อุดมธรรม

วันธรรมดานี้ หลักการประพฤติการปฏิบัติของชีวิต ตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ เป็นการทำงานกับการปฏิบัติธรรม สองอย่างต้องไปพร้อมกัน เอาการทำงานกับการปฏิบัติไปพร้อมกัน ตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์

วันเสาร์อาทิตย์หยุดงานภายนอกหมดไปเน้นเรื่องจิตเรื่องใจกายวาจา กิริยามารยาทอาชีพ เน้นธรรมะล้วน ๆ เพื่อเข้าถึงธรรมะบริสุทธิ์คุณ เน้นการเจริญสติสัมปชัญญะให้ใจอยู่กับเนื้อกับตัวให้ใจว่างจากอดีตอนาคต ปัจจุบันก็เข้าสู่ความว่างกลับมาหาพระนิพพานบ้านของเรา มีความสงบด้วยปัญญา อบรมบ่มอินทรีย์ติดต่อกัน

วันเสาร์วันอาทิตย์มันเป็นวันพัฒนาจิตใจนะ เพราะเราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจ

เค้าถึงมีการรักษาศีลวันพระน้อย วันพระน้อยก็ได้แก่วัน ๗ คำ ๘ คำ เค้าเรียกวันพระน้อย วันพระใหญ่ก็ได้แก่วัน ๑๔ คำ ๑๕ คำเดือนหนึ่งก็มี ๘ วัน สมัยใหม่นี้ก็เพื่อให้เป็นภาพรวมของโลกก็เอาวันเสาร์วันอาทิตย์เป็นวันหยุดเพื่อพัฒนาใจ ไม่ใช่เค้าหยุดให้เราไปท่องเที่ยวสร้างความหลงหาความหลงนะ

เราต้องรู้เข้าใจในความเป็นมนุษย์เป็นผู้ประเสริฐต้องเอาธรรมนำชีวิต เอาธรรมนำชีวิต้องมีหลักการอุดมการณ์อย่าให้เป็นอุดมหลงต้องเป็นอุดมธรรม ต้องมีหลักการอุดมการณ์อุดมธรรมอย่างนี้

ผู้ที่ถือศาสนาพุทธก็ไปวัด ผู้ที่ถือศาสนาคริสต์ก็ไปโบสถ์ ผู้ที่ถือศาสนาอิสลามก็ไปมัสยิด ผู้ที่ถือศาสนาพราหมณ์ถืออะไรก็ไปวิหารไปอะไร เพราะว่าที่นั่นมันเป็นศูนย์รวมแห่งการทำความดี ศูนย์รวมแห่งปัญญา ต้องไปที่นั่น เพื่อไปรวมกัน เห็นหน้าเห็นตากัน เพื่อจะได้กำลังใจ ไปทำกับเป็นทีมเวิร์คไปกราบพระพร้อมกัน ไปสวดมนต์

พร้อมกัน ไปนั่งสมาธิพร้อมกัน ไปเจริญสติสัมปชัญญะพร้อมกันเป็นทีมเวิร์ค ด้วยความดีประกอบด้วยปัญญา ด้วยปัญญาประกอบด้วยความดี ด้วยความรู้ ความเข้าใจนี้ ภาษาบาลีเค้าเรียกว่าสัมมาทิสฺส ภาษาไทยก็คือปัญญาบริสุทธิ์คุณ ไม่ใช่ปัญญาหาอยู่หากิน หรือปัญญาหาอยู่หาหลง มันต้องพัฒนาทั้งใจ พัฒนาวิทยาศาสตร์ไปพร้อม ๆ กัน

มนุษย์เราต้องรู้เข้าใจ วันหนึ่งคืนหนึ่งมันมีความพอดี โลกหมุนรอบตัวเอง หมุนรอบดวงอาทิตย์ กลางคืน ความมืด ๑๒ ชั่วโมง ที่สว่าง กลางวัน ๑๒ ชั่วโมง ความสว่างมันพอดีนะมันเป็นเวลาพักผ่อนกับเวลาทำงาน

คิดดูดี ๆ สิ้นหนึ่งก็คือความสงบคือปัญญา

เรามีตาก็มีปัญญาเราก็ไม่ไปตามสิ่งแวดล้อม เรามีหูเราก็มีปัญญาไม่ไปตาม สิ่งแวดล้อม เรามีจมูกเราก็มีปัญญาไม่ไปตามกลิ่นตามอะไร

เราทั้งหลายต้องรู้เข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ มนุษย์เราต้องนอนพักผ่อน ให้เพียงพอ

มนุษย์เราถ้าอยู่ในเมืองกรุงเมืองหลวงค่าไฟเฝ้ามันสูงอากาศไม่ดีออกซิเจนไม่ดี ผู้ในเมืองกรุงเมืองหลวงก็ต้องนอนพักผ่อนมากกว่าผู้อยู่ที่ต่างจังหวัดอยู่ที่ชนบท อยู่ที่ป่าที่เขา เพราะค่าไฟเฝ้ามันสูงค่าไฟเฝ้ามันไม่ดี เพราะกรุงเทพมหานคร ใครก็ไปรวมอยู่ที่นั่น เป็นศูนย์รวมแห่งการบริหารราชการนักรการเมืองหรือธุรกิจ อุตสาหกรรม ไปก็ต้องเอารถเอาเรือไป ค่าไฟเฝ้าของอากาศมันไม่ดี

พวกนี้ต้องนอนมากกว่า การนอนการพักผ่อนก็ต้องนอน ๖ ชั่วโมง ๘ ชั่วโมง
 อย่างนี้ ถึงเราจะเป็นคนทันสมัยพัฒนาวิทยาศาสตร์ มีแอร์มีอะไรมันก็ยังต้องนอน
 พักผ่อนให้เพียงพอ ให้รู้เข้าใจ ถ้าไม่รู้ไม่เข้าใจ เดี่ยวอายุขัยของเรามันก็จะอยู่ได้ไม่ถึง
 ศตวรรษจะอยู่ได้ไม่ถึงร้อยปีนะ

เราทั้งหลายถึงอย่าไปพากันคอร์รัปชันเวลานอน เราต้องรู้ว่า เราต้องนอนพักผ่อน
 ให้เพียงพอ ถึงจะมีการเจรจาเกี่ยวข้องกับอะไรแต่อย่าลืมว่าความถูกต้องมันมีอยู่
 เราต้องนอนพักผ่อนให้เพียงพอ

เราจะไปตามใจตามอัธยาศัยเล่นคอมพิวเตอร์อยู่นั่นแหละ เล่นโทรศัพท์
 อยู่นั่นแหละ เพลิดเพลินในหนังในละครในข่าวในคราว

เราต้องรู้เข้าใจ ใจของเราต้องเข้มแข็ง ใจของเราต้องคอนโทรลตัวเองให้ได้
 ด้วยความรู้ความเข้าใจ เพราะเราเป็นคนมีปัญหา เป็นคนมีการเรียนการศึกษามาก
 คนมีปัญหาที่มีการเรียนการศึกษามากปัญหามันเยอะ มันควบคุมตัวเองไม่อยู่นะ

เราต้องรู้เข้าใจ เราพยายามทำงานให้มีความสุข ความสุขนี้มันจะทำให้สมอง
 เราดีนะ เราทำอะไรให้มีความสุขนะ ถ้าเราไม่มีความสุขเราก็มีความทุกข์
 ความทุกข์คือโรคซึมเศร้าให้เราเข้าใจนะ

โรคซึมเศร้าคือภาษาหมอ ภาษาธรรมก็คือความทุกข์ให้รู้เข้าใจ

การทำงานการเรียนการอะไรก็ต้องให้มีความสุข สุขในธรรมอิมเอ็มในธรรม
 ในการกระทำของเรา ให้รู้จักหน้าที่ในการประพฤติการปฏิบัติ ใจของเราต้องม
 ความสุขอยู่กับเนื้อกับตัว เรียกว่าอยู่กับพระนิพพานบ้านของเรา อยู่กับความสงบ

อยู่กับปัญญา เราต้องรู้เข้าใจต้องคอนโทรลในการประพฤติการปฏิบัติ เราจะได้เสียสุขภาพกายสุขภาพใจด้วยความรู้ความเข้าใจ

ขออนุโมทนากับ อบต.ที่เป็นข้าราชการนักรบการเมืองของ อบต.หนองบัวน้อย อำเภอสี่คิ้ว จังหวัดนครราชสีมา เรามาทำความรู้ความเข้าใจ เราเอากลับไปประพฤติไปปฏิบัติ เพื่อเข้าสู่หลักการอุดมการณ์อุดมธรรม ถ้าอย่างนั้นไม่ได้ เราต้องมีปัญหาแน่ ชีวิตของเรามันจะพังทลายเหมือนตึก สตง.

ให้รู้เข้าใจในการประพฤติการปฏิบัติ อย่าให้ชีวิตของเราพังเหมือนตึก สตง. อย่าให้ความดีของเราพังทลาย อย่าให้บ้านของเราพังทลาย อย่าให้มรรคผลนิพพานของเราพังทลายเหมือนตึก สตง.

การบรรยายพระธรรมคำสั่งสอนของพระศาสนาที่เป็นบริสุทธิคุณที่จะให้ทุกคนได้ประพฤติปฏิบัติกายวาจาใจกิริยามารยาทอาชีวะที่เป็นบริสุทธิคุณ ในเช้าของวันที่ ๑๖ เดือนพฤษภาคม ก็สมควรแก่การบรรยาย สมควรแก่เวลา ขอสมมติยุติในการบรรยายด้วยเพียงเท่านี้

ขออำนวยการอวยชัยให้ท่านทั้งหลายจงสงบสุขร่มเย็นมีพระนิพพานเป็นที่พึ่งอาศัย ทั้งทางกายวาจา กิริยามารยาททั้งอาชีวะในการประพฤติการปฏิบัติในทุกแห่งทุกสถานที่ด้วยกันทุกท่านทุกคน ณ โอกาสในการประพฤติการปฏิบัติด้วยกันทุกท่านทุกคน ณ โอกาสนี้ด้วยเทอญ

เอวังก็มีด้วยประการฉะนี้